

Nr 394.

Av herrar **Andersson** i Björkäng och **Persson** i Norrby, om en allmän översyn av gruvlagen.

Enligt gruvlagen åligger det gruvinnehavare att från och med året efter det, varunder utmålsförrättningen avslutats, utgiva en årlig försvarsavgift av tio kronor för varje hektar eller överskjutande del av utmålets areal. Av avgiften tillfaller hälften kronan och hälften den eller de jordägare, som äger den mark, å vilken utmålet är beläget. Det stadgas vidare, att därest inmutning sökts eller utmål utlagts före ikraftträdande av 1938 års gruvlag den årliga försvarsavgiften ej må överstiga femtio kronor för varje utmål.

Den i gruvlagen stadgade försvarsavgiften har till följd av den penningvärdeförsämring, som inträffat sedan lagen antogs, icke längre det värde, som ursprungligen avsågs. Det synes oss därför vara en riktig uppfattning, att försvarsavgiften bör höjas till bättre proportion med det ursprungliga värdet. En höjning av försvarsavgiften till 20 kronor per hektar eller överskjutande del av hektar synes vara motiverad.

Bestämmelsen om att försvarsavgiften för utmål, som utlagts före ikraftträdande av 1938 års gruvlag, skall maximeras till 50 kronor synes också vara ohållbar. En jordbruksfastighet taxeras för varje hektar. Det måste då vara en riktig uppfattning, att även gruvinnehavaren får betala försvarsavgift för varje hektar inom sitt utmål. Det bör därför prövas, om icke bestämmelsen om maximering av försvarsavgiften till 50 kronor helt bör utgå ur gruvlagen.

I detta sammanhang vill vi också ifrågasätta om icke en justering bör göras av det ersättningsbelopp, som utgår till jordägaren vid malmbrytning. Enligt gruvlagen är denna s. k. jordägarandel som jordägaren erhåller under de första 20 åren brytning pågår maximerad till 5 000 kronor per år. Den inträdda penningvärdeförsämringen synes oss motivera en höjning av maximeringsgränsen till 10 000 kronor per år.

De föråldrade bestämmelser, som vi ovan anfört, synes oss motivera, att en allmän översyn av gruvlagen snarast möjligt göres.

Med stöd av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära en allmän översyn av gruvlagen i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 27 januari 1953.

Karl Andersson

i Björkäng.

Per Persson,

Norrby.